

РЕШЕНИЕ

№ 12666

гр. София, 31.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **598** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. П. К. срещу решение № 4350/01.12.2025г. по НАХД № 10493/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20 състав, в частта на решението, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-014692/24.07.2023г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта на НП, с която на касатора е наложена глоба в размер 10 лв. на основание чл.183, ал. 1, т.1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). В съдебно заседание касаторът и процесуалният му представител поддържат жалбата, молят решението в обжалваната част да бъде отменено, поради влязъл в сила по-благоприятен закон. Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Прокурорът предлага обжалваното решение да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Наред с това, решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

НП е било издадено за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, съгласно която разпоредба в редакцията на закона, действаща по време на извършване на нарушението, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. В случая, водачът не е носил у себе си контролен талон на 24.07.2023г. В Държавен вестник бр. 67/04.08.2023г. е обнародвано изменение на закона, съгласно което разпоредбата гласи: „Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи: 1. свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория“. Тази редакция на закона е действаща и понастоящем и тя не предвижда задължение за водача да носи контролен талон. Следователно, деянието, за което е наложена глобата на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП вече не съставлява административно нарушение и е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН. Поради това, НП следва да бъде отменено и в тази му част. С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за адвокатско възнаграждение, определено на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Размера на възнаграждението съдът определя на 400 лв. съобразно чл.36, ал.4 ЗА в съответствие с чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Сумата следва да бъде превалутирана по правилата на чл.12-13 Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ). Съгласно чл.3-5 ЗВЕРБ, решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Съответно, сумата възлиза на 204,52 евро. Районният съд е определил възнаграждение за производството пред него, което настоящият състав не намира основание да измени. За представителството в производството по частната жалба е определено възнаграждение с определение № 1670/16.01.2025г. по анд № 11616/2024г. на Административен съд София град. Разноските са дължими от Столичната дирекция на вътрешните работи, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4350/01.12.2025г. по НАХД № 10493/2024г. по описа на Софийски

районен съд, Наказателно отделение, 20 състав в частта на решението, с която е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-014692/24.07.2023г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта на наказателното постановление, с която на В. П. К., с ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер 10 лв. на основание чл.183, ал. 1, т.1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-014692/24.07.2023г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, в тази му част.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. Е. К. М. сумата 204,52 евро (двеста и четири евро и петдесет и два цента) – адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.